

til den høitagtede Justitsminister i Anledning af min Forespørgsel, og mit sidste Spørgsmaal er da, om den høitagtede Minister vil drage Omfæng for, at der kommer til at herske Eighed for Loven ogsaa i dette Punkt. Nu kan jeg vel vide, at den høitagtede Justitsminister ikke vil indbringe noget Lovforslag, hvorved alle Bladene faae Ret til at optage saadanne Beskjendtgjørelser; men jeg kan godt tænke mig, at han kunde træffe en anden Foranstaltning, hvorved denne Tilfidesættelse af Lovens klare og tydelige Forrifter vilde kunne hæmmes, og det er nemlig den Foranstaltning, at den høitagtede Minister vilde udstede et Circulaire, hvortil han gav en authentisk Fortolkning af Loven. Dette vilde sandsynligviis have til Følge, at vedkommende Politimestre da vilde indsee, at de havde begaaet en Forsømmelse ved ikke hidtil at give vedkommende Bladudgivere en Advarsel. Det er kun de saa Blade, jeg har nævnt, som jeg med Visshed veed have gjort sig skyldige deri, nemlig af de Blade, som vi holde her i Kæfjalen, og deres Antal er jo ikke ringe; men sandsynligviis er der endnu et meget stort Antal af Provindsaviser, der er i samme Kategori. Jeg skal endnu bemærke, at af vore Stiftsaviser er der, saavidt jeg veed, ikke en eneste, der har givet sig af med at optage saadanne Beskjendtgjørelser; jeg veed endogsaa, at en Udgiiver af en Stiftsavis stadig har faaet disse Beskjendtgjørelser tilsendte, men at de ogsaa stadig ere gaaede i Papirskurven. — Jeg afventer nu den høitagtede Justitsministers Svar.

Justitsministeren: Efter den Maade, hvorpaa den ærede Forespørger har begrundet sin Forespørgsel, tør jeg troe, at han selv maa erkjende, at der for flere af de Punkters Vedkommende, hvorom der er Tale, ikke egentlig behøves noget Svar; han har selv forud besvaret dem. Spørgsmaalet om, hvad der i denne Henseende er den gjældende Ret, vil være den ærede Forespørger ligesaa bekjendt, som det er det for de øvrige Medlemmer, og jeg behøver naturligviis ikke at oplyse om, at der ikke gjælder noget andet Lovbud i saa Henseende i Kjøbenhavn end udenfor Kjøbenhavn; det er en Selvfølge. Ikke heller behøver

jeg at forklare, at jeg ikke har havt nogen Opfordring til siden den paagældende Lovs Udgivelse at eftersee forskjellige Blade med det Formaal for Die at undersøge, om der deri skulde findes nogen Overtrædelse enten paa den ene eller anden Maade. Jeg troer altsaa, at den ærede Forespørger allerede har besvaret den retlige Side af Forespørgslen, om jeg saa maa sige, og jeg betragter altsaa og kan kun betragte Forespørgslen som en Form, hvorunder den ærede Forespørger paa en mere høitidelig Maade har villet henlede Opmærksomheden paa formeentlige Overtrædelser, som i større eller mindre Omfang have fundet Sted. De factiske Oplysninger, som ere forelagte, og om hvis Rigtighed jeg naturligviis ikke har nogen Ret til at tvivle, kan jeg i dette Dieblik ikke indlade mig paa, men jeg kan kun sige, at disse Oplysninger skulde blive benyttede, hvis der er nogen Anledning til nærmere at give Paalæg paa de enkelte Steder, hvor der maatte have viist sig nogen Forsømmelse. Til nogen almindelig Indskærpelse af Loven, endfige til noget almindeligt Lovforslag, seer jeg ikke, at der er nogen Grund. Kun skal jeg sige, at der i Overensstemmelse med den Erklæring, som under Forhandlingen af Loven af 1869 blev givet af den vedkommende Minister, i disse Dage er udfærdiget et Circulaire, som paa Grundlag af Loven af 6te Marts 1869 til vedkommende Politimesters Efterretning samler de forskjellige Bestemmelser, som findes deri om, hvad der efter Loven maa antages ikke at kunne offentliggøres. Der har ikke kunnet siges synderligt Andet, end hvad der allerede staaer i Loven, men der var givet et Løfte om, at disse Bestemmelser skulde samles under een Form, og da de angik saavel Justits- som Finantsministeriet, har en Forhandling fundet Sted imellem disse to Ministerier. Denne Sag var kommen saavidt, at jeg, kort efter at jeg tiltraadte Ministeriet, i Slutningen af forrige Uge har kunnet udstede et Circulaire paa Grundlag af disse Bestemmelser i Loven af 6te Marts 1869. Jeg skal, som sagt, tage Hensyn til de Oplysninger, som den ærede Forespørger her har givet Thinget, naar de foreligger.